A konzervatív

2013 július 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nézem Bokros Lajost a strasbourgi él? közvetítésben, és csak a huszonegy éves fiam éber és tanulékony jelenléte tart vissza, hogy ne használjam külvárosi neveltetésem szókincsének egy-két gyöngyszemét.

Azt mondja a jeles ember, hogy ? konzervatív. Ezt mondja és nem szakad rá a jó elzászi ég. Ezt mondja, és nem

sül ki a szeme.

Aki még emlékszik a balvégzet? 1995-ös esztend?re, mid?n a róla elnevezett csomag dúlta fel az amúgy is több mint zilált korabeli világot, tudhatja, hogy akkoriban éppen mindenféle konzervativizmus („maradiság, mucsaiság, avítt, korszer?tlen szemlélet”) ellen hoztak népnyúzó mivoltában kimondottan bravúros intézkedéssorozatot, Bokros meg, úgy is mint miniszter, nemcsak névadó atyja vala mindennek, de értelemszer?en legf?bb propagátora is. Jól tette. Immáron másfél évtizedesnél is kitartóbb közutálatát ezzel sziklaszilárdan megalapozta.

Az még hagyján, hogy a sok tájékozatlan, rosszindulatú európéer hülye err?l Strasbourgban semmit sem tud. Ám nem tudja maga Bokros sem. Ott görnyed Strasbourgban, és masszív konzervativizmusának bizonyítékaként tálalja, hogy ? már annak idején, az átkosban is nagy fene ellenálló vala. (Lásd: Demszkyék csapata, avagy a paradicsomba men?k belvárosi gyülekezete.)

Ahogyan Rejt? Jen? írta: és ezt nem kellett volna tennie!

Tény és való, hogy Ricardo Dávid álnéven – a klasszikus brit közgazdaságtan szégyenére – Bokros valóban elkövetett néhány, könnyen feledhet? gazdaságpolitikai dolgozatot az egykori szamizdat sajtóban. Ezzel viszont manapság egyre kevésbé kellene dicsekedni, mid?n szép csendben kiderül, hogy az akkori magyarországi „demokratikus ellenzék” enyhén szólva is fölöttébb ellentmondásos szerepet játszott a Nagy Kombinátor, vagyis Aczél elvtárs sajátságos játszmái közepette. De ez is még csak a kisebbik baj, hogy megint Rejt?re utaljak.

A konzervatív szó ugyanis, még a mai, igencsak roskatag Európában is, mindenekel?tt hagyomány- és értéktiszteletet, továbbgondolva tehát egyféle, alapjaiban erkölcsi alapozású, humánus szemléletet jelent. És ennek megfelel? gyakorlatot. Azt is hangoztatja még a derék konzervatív ember, hogy a Fidesz könnyen megfeledkezik a tényekr?l. Kommentár helyett a rablót kiáltó tolvaj esetére utalnék, meglehet, tán a szokásosnál is stílusosabban. Ha pedig azt vesszük, hogy több lapban is az olvasható: Bokros pártjának – ilyen is van ám, a bolondokat tisztelik Keleten – néhány jelese, Pusztai Erzsébet, Pálfy G. István, Cselényi László (micsoda utak, istenem!) f?nökükkel együtt, nyilván roppant frappánsnak tartott fogással, „magyar” el?névvel ruházták fel magukat – Magyar Erzsébet, Magyar István, satöbbi (lásd. Ady: Én nem vagyok magyar?) –, ki kellene gyorsan jelentenem,

hogy akkor én sok százezredmagammal hottentotta, bantu (szlovák, román, eszkimó, satöbbi) vagyok, szimultán. De inkább újfent Rejt?t idézem: Fülig Jimmy szingapúri kiköt?i kiruccanása el?tt kioktatja St. Antonio herceget: „Mindig arra kell vigyázni, hogy maga üsse az els?t, felség.” Mire a herceg: „A katonaiskola szerint is az a harcoló fél van el?nyben, aki magához ragadja a kezdeményezést.” „És egy söröskancsót vagy széklábat – teszi hozzá Fülig Jimmy.”

magyarhirlap.hu – Domonkos László

Ajánló